

Ligny, 12. setbre, 1751

Sr. Don Ramon Otero Pebrayo

Basalta

Meu grande e querido Otero. Se os seus versos me
gostam, e que' lle vda a fazer? Ou um teu ira magnanimi-
dade de vostede, que p' loro a julgar as obras - fol-o meuas as
unias - fol-o intencion. Vostede saca a sua capa, e, mais que
San Martin, envolve ao pobre no esplendor dos tres cartos de
elo. Ou sintome agarrado haiss de brulado queutor, per
sei heu que e um cotho aguarado o que cohe. Ou sup de outra
maneira. Catusein, careyo de ire pulo fidalgos que magnificia o
vulgar, e peor e mudo coo sima romana de caracicin, coa
unna vara de alfieste, sugatando todo a um mezzunio

sistema uictorio. Dou me amepinto de ter loubado os seus versos.
Amepintome de ollas ás veces a súa obra con profanos golpes de
então miópe. Dime que un i gueto o que digo dos seus versos
us meus "Sete peles". Agarde a publicação da minha tese de
Tonal. D. ela verá como tamén pui ser inquieto de outro xeito:
regateando o prezo da loubanza, medindo furtivamente con nomios os
acertos, pensando - ciais coa subconsciente enxada do importante -
atopar abortos no espléndida geracione de fillos intelectuales do
atrazado de siou oradora. Vaia o un pol-o outro, e fize vos -
tode un par, connigo, que un puaia en guerra connos, necesses:
paiz, tratándose de vostede, despois de axenta toda loubanza
semellame cativa, e todo repart, ne cio. Dou ten, fize, non fize
un agradeor, e si unito que un perdoar.

Os meus mellores deseos pra a súa uai e a súa dona.
Queres e saídas
Carballo Calero